

Número 116- Juny de 2021

CELH COMUNICA

Editorial

La ciutat vol respirar. Aquest és el clam que, una vegada més, van proferir diverses entitats agrupades al voltant de la plataforma Un Altre l'Hospitalet és possible -entre elles el CELH-, que el passat 30 de maig van tornar a fer diversos talls de carrers per a reclamar a l'Ajuntament més espai per als veïns. I és que el moviment Revolta Veïnal ha posat sobre la taula la paradoxa que Barcelona tanqui al trànsit el carrer de Sants els caps de setmana i que l'Hospitalet no faci el mateix en la continuació natural de la carretera de Collblanc, ja en territori riberenc. De moment, el partit de govern, el PSC, s'ha fet el desentès i ha rebutjat al Ple una moció d'ERC en aquest sentit.

Sigui com sigui, els veïns han estat sortint al carrer des del febrer, quan van arrencar les mobilitzacions. Unes protestes transversals que apleguen reivindicacions de barri, però alhora globals de ciutat: a Enric Prat de la Riba

es relacionen amb la lluita contra l'edificació massiva als terrenys de la Cosme Toda, liderada per Stop Massificació; des de la Torrassa, Defensem el Castell de Bellvís mostra el seu compromís amb el patrimoni local, o Som Santa Eulàlia, que el 30 de maig va recollir firmes contra la decisió del consistori de tancar la biblioteca del barri. La ciutat vol respirar. Vol més zones verdes. I menys trànsit, un dels causants de la contaminació que provoca morts prematures a la conurbació. L'Ajuntament té a les mans decidir si vol plantejar una ciutat amable per als veïns o bé seguir apostant per un l'Hospitalet dens i gris.

L'article del mes/ Enric Roldán

**Durant el curs de la INCERTESA s'ha tingut una CERTESA :
L'Educació és un servei essencial !**

Foto: Mascaretes a l'aula.

Estem a les acaballes del curs que amb tota seguretat va començar amb més INCERTESA de tots els que havíem viscut fins ara. El setembre de 2020 es tornaven a obrir les Escoles i els Instituts després de sis mesos. El 12 de març de

l'any passat es va donar l'orde de tancar els centres educatius durant quinze dies, dues setmanes, que es van transformar en mig any. Mai s'havia estat tant de temps amb els centres educatius sense estar plens de criatures i de joves, el mes de juny es va fer una "reobertura" parcial i d'assistència no obligatòria. Per a la immensa majoria d'alumnes el setembre va ser el retrobament amb els seus companys i companyes, amb els seus mestres, les seves mestres, per al professorat també va ser el mes del retrobament...També per primera vegada els nens i nenes de sisè deixaven les seves Escoles sense acomodar-se, igual que molts alumnes de 4rt d'ESO, de segon de Batxillerat i de Cicles Formatius.

Sis mesos que es van viure de forma molt diferent. Durant setmanes vam sentir sovint que " No tots els Confinaments són iguals " i això lògicament es va traspasar a les criatures, als joves. No era igual l'acompanyament que tenien, no tothom va tenir la possibilitat d'estar "connectat", havia qui no tenia les necessitats bàsiques cobertes, ni es va viure la malaltia amb la mateixa intensitat. L'alumnat amb necessitats educatives específiques i les seves famílies segur que van patir més. Va haver alumnes que sentien els seus companys i companyes a prop, d'altres patien la falta de companyonia.

El curs 2020 - 2021 , el curs de la incertesa tenia una certesa: "els centres educatius no podien continuar tancats". Es reconeixia que l'Educació era, és un servei essencial. Les autoritats van decidir el març de l'any passat que el primer que s'havia de tancar eren les Escoles i els Instituts, el setembre de 2020 ens van dir que seria l'últim que s'haurien de tancar. El curs va començar amb les noies i nois més grans de sis anys amb mascareta, només les criatures de l'Educació Infantil estaven exemptes de portar-la. La immensa majoria de les criatures, com el seu professorat també s'han deixat la pell per adaptar-se a les noves situacions desconegudes, imprevistes, fins ara. Ha estat el curs dels grups bombolles, amb les limitacions d'espais, amb les distàncies de seguretat, amb el gel de mans, els dels PCR, amb els torns d'entrades, de sortides, amb itineraris marcats, els patis limitats, i la conquesta d'espais d'esbarjo fora dels centres educatius, amb grups confinats, sense activitats extraescolars, sense activitats de lleure. Ha estat el curs dels ordinadors que no arribaven quan s'havia dit que estarien als centres educatius. El curs de les relacions amb les famílies i entre el professorat a través de les diverses plataformes virtuals, el curs de les relacions no presencials. Els

primers mesos sense cap dubte van ser mesos molt intensos, molt durs. Quan el curs ha estat molt avançat és quan han anat desapareixent molts dels dubtes, de les pors... Tinc la sensació de que ha estat un treball en solitud el que s'ha fet en els centre educatius, no ha hagut reconeixement, no s'ha explicat prou tot allò que han fet. Tots els treballadors i treballadores dels centres: professorat, cuineres, treballadores de neteja, educadores, conserges, administratius, així com l'alumnat, les famílies han fet tot el possible i més per mantenir-los oberts, s'han deixat la pell perquè tornés la vida a les Escoles i als instituts, per evidenciar el que era evident: Les Escoles i els Instituts ofereixen un servei ESSENCIAL.

Aquesta pandèmia ens ha recordat que necessitem molt més per tenir una educació fonamentada en l'equitat. S'han manifestat més clarament les desigualtats que arrosseguem de fa anys com l'accés a l'etapa 0-3 , les desigualtats d'accés al lleure, la bretxa digital, la cobertura de les beques, l'abandonament prematur dels joves a l'ESO, les diferències massa elevades entre alumnes en els resultats de proves com les de Matemàtiques i Ciències Naturals.

El poc percentatge del PIB que es dedica a l'Educació ajuda a entendre el perquè l'Educació no fa una de les funcions encomanades en una societat democràtica i justa : "Reduir les desigualtats d'origen que tenen els nois i noies" . Avui a Catalunya s'inverteix en Educació el 3,6 % del PIB , a Espanya la mitjana és el 4,2 % i a la Unió Europea el 4,6 %....quan el desitjable, segons tots els experts , seria el 5%. Tenim molt marge de millora però mentrestant anem deixant en el camí a molts alumnes, els més necessitats, aquell alumnat que té més dificultats. Aviat sabrem quin ha estat l'impacte de la pandèmia en els nostres joves, en les nostres criatures a la nostra ciutat. L'Observatori de la Infància de l'Hospitalet està fent un estudi en aquest sentit: "Impactes de la Pandèmia de la Covid -19 en l'Alumnat de l'Hospitalet de Llobregat". des de la perspectiva del professorat.

Ja es comencen a veure alguns efectes negatius que ha tingut la Pandèmia, com un augment de la desvinculació escolar en aquell alumnat que necessita molt més acompanyament. També s'està detectat augments en problemes de salut mental.

El professorat del nostre país continua silenciada, no té veu, no apareix als mitjans de comunicació. Allò que opinen, parlen, diuen, reflexionen els professionals de l'Educació rarament tenen l'altaveu necessari perquè arribi a la majoria de la gent. Possiblement ha estat una excepció la lluita que s'ha fet per mantenir oberta una escola que es volia tancar, l'Acadèmia Cultura. Ha estat notícia ! I ha demostrat allò que des de fa anys es demanava. L'Hospitalet necessita més Escoles i Instituts.

No volia acabar sense donar-vos una bona notícia. El nomenament d'una Mestra de l'Hospitalet, Raquel García Sevilla, fins ara directora de l'Escola Joaquim Ruyra del barri de la Florida, com a nova Directora General d'Atenció a la Família i Comunitat Educativa. Aquesta vegada encara que perdi l'Hospitalet, la Florida, el Joaquim Ruyra, guanyen totes les Escoles, els Instituts, les famílies.... guanya tothom. Molta sort ! Molt Bon estiu per a tothom ! Gaudiu i cuideu-vos molt!

Enric Roldán Bermejo
Mestre jubilat

El CELH és una associació oberta a qualsevol ciutadà o ciutadana interessat en el coneixement, la recerca i el debat sobre L'Hospitalet. Necessitem el teu suport per continuar treballant pel passat, el present i el futur de la ciutat.

Fes-te soci/sòcia del CELH